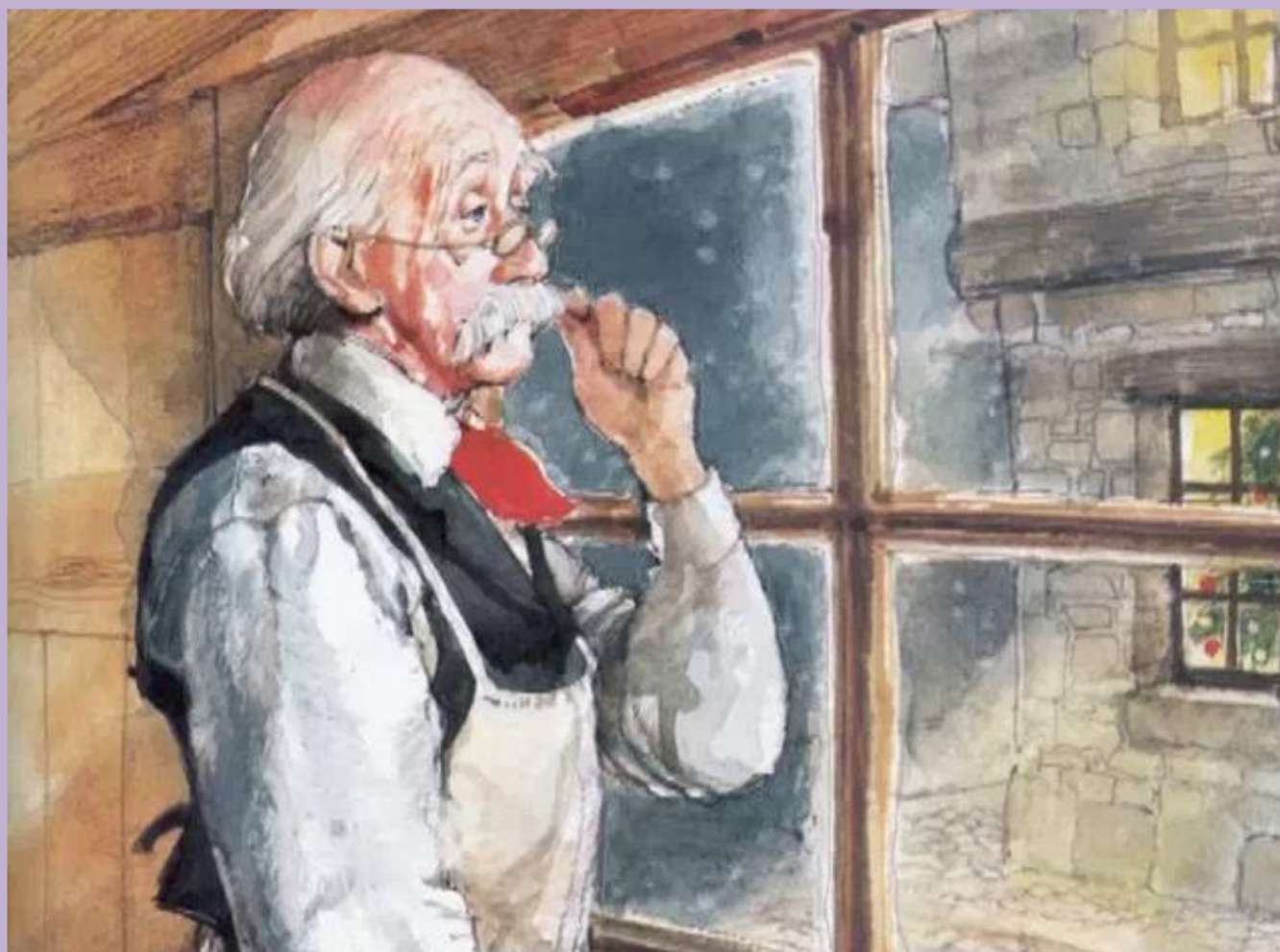

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Ν.ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ 2013

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΠΑΝΩΦ

(Από το βιβλίο του Ρούμπεν Σάιλλενς)

Αριστέας Μανουσάκη-Αντωνιάδη

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

1. ΜΠΑΡΜΠΑ-ΠΑΝΩΦ
2. 1^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ
3. 2^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ
4. 3^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ
5. 4^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ
6. 5^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ
7. 6^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ
8. 7^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ
9. 8^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ
10. 9^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ
11. φωνή (ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ)
12. ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ
13. ΜΙΑ ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ με μωρό
14. ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ Α΄
15. ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ Β΄
16. ΓΕΙΤΟΝΑΣ
17. ΠΑΙΔΙΑ ΓΙΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Σκηνικό

(Ένα δωμάτιο-τσαγκάρικο μ' ένα μεγάλο παράθυρο που βλέπει προς το δρόμο. Μέσα στο δωμάτιο φαίνεται ένας πάγκος τσαγκάρη και διάφορα σύνεργα. Πάνω σ' ένα ράφι είναι ένα μικρό κουτί με παιδικά παπούτσια μέσα. Φαίνονται ακόμα μια σιδερένια σόμπα, μια καλαμένια πολυθρόνα, ένα κρεβάτι ξύλινο σκεπασμένο με μια πολύχρωμη κουβέρτα, μια λάμπα λαδιού και διάφορα κατσαρολικά. Το παράθυρο είναι φάτσα στο δρόμο, δηλαδή στους θεατές, αρκετά μεγάλο ώστε να φαίνεται τι γίνεται μέσα στο δωμάτιο. Δίπλα στο

παράθυρο η εξώπορτα. Ο δρόμος φωτίζεται αμυδρά, ενώ ο δωμάτιο λίγο πιο έντονα. Ο μπαρμπα-Πανώφ κάθεται μπροστά στον πάγκο του. Φοράει γυαλιά).

Σε μια μεριά της σκηνής δημιουργείται ένα μέρος για τις αφηγήτριες. Θα μπαίνουν μία μία στη σκηνή από σκαλάκι και τελειώνοντας την αφήγηση θα φεύγουν πίσω από την κουρτίνα. Θα ανεβαίνει στη σκηνή η επόμενη αφηγήτρια.

ΣΚΗΝΗ Α΄

(Ότι λένε οι αφηγήτριες θα το παριστάνει με ανάλογες κινήσεις ο μπαρμπα Πανώφ.

(Η σκηνή είναι κλειστή)

Μουσική

1^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ : - Πριν από πολλά χρόνια, τόσα πολλά που είναι δύσκολο να θυμάσαι, ζούσε ένας γέρο-τσαγκάρης. Το σπίτι του ήταν πολύ μακριά από εδώ, τόσο μακριά που είναι δύσκολο να φανταστείς

Ήταν σ' ένα μικρό χωριό στα βάθη της απέραντης Ρωσίας. Το γερο-τσαγκάρη, τον έλεγαν Πανώφ, αλλά κανένας δεν τον φώναζε Πανώφ ή κύριε Πανώφ, ή τσαγκάρη Πανώφ. Όλοι στο χωριό τον γνώριζαν και τον φώναζαν μπαρμπα-Πανώφ, γιατί όλοι τον αγαπούσαν.

(Ανοίγει η αυλαία)

Μουσική

2^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Ο μπαρμπα-Πανώφ δεν ήταν πλούσιος . Όλο του το βιος ήταν ένα μικρό δωμάτιο που έβλεπε στο δρόμο του χωριού. Μέσα σ' αυτό το δωμάτιο ζούσε ο μπαρμπα-Πανώφ. Αυτό ήταν συγχρόνως και το μαγαζάκι του. Εδώ έφτιαχνε τα παπούτσια.

Αλλά δεν ήταν φτωχός. Είχε στην κατοχή του μια όμορφη σιδερένια σόμπα, για να μαγειρεύει το φαγητό του και να ζεσταίνεται το χειμώνα. Είχε μια μεγάλη πολυθρόνα, όπου καθόταν κι έπαιρνε κανέναν υπνάκο το μεσημέρι, μια μικρή λάμπα λαδιού που την άναβε όταν άρχιζε να πέφτει το σούρουπο και στο άλλο δωματιάκι ένα σιδερένιο κρεβάτι με πολύχρωμο σκέπασμα!

Μουσική

3^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Πολλοί άνθρωποι στο χωριό είχαν την ανάγκη από ένα καινούργιο ζευγάρι παπούτσια ενώ άλλοι ήθελαν να μπαλώσουν τα παλιά, να βάλουν καινούριες σόλες ή τακούνια. Έτσι, ο μπαρμπα Πανώφ είχε αρκετή δουλειά και εξασφάλιζε πάντοτε τα χρήματα που χρειαζόταν, για ν' αγοράσει ψωμί από το φούρναρη, καφέ από τον μπακάλη ή χορταρικά από το μανάβη, για να φτιάξει τη βραδινή σούπα του.

Ο μπαρμπα-Πανώφ έδειχνε πάντα τόσο χαρούμενος! Τα μάτια του, πίσω από τα μικρά στρογγυλά γυαλιά του, φάνταζαν πάντα γελαστά και λαμπερά. Συχνά, σιγοτραγουδούσε ή σφύριζε εύθυμα κάποιο σκοπό και χαρούμενος χαιρετούσε τους ανθρώπους που περνούσαν μπροστά από το μαγαζί του.

Μουσική

4^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Σήμερα όμως τα πράγματα ήταν αλλιώς. Ξημέρωνε μια μέρα διαφορετική, ξεχωριστή από τις άλλες. Ο μπαρμπα Πανώφ, στεκόταν στο παράθυρο του μικρού μαγαζιού του και κοίταζε έξω άκεφα.

Συλλογιζόταν τη γυναίκα του που είχε πεθάνει πριν από πολλά χρόνια, το γιούς και τις κόρες του, που είχαν παντρευτεί κι είχαν φύγει από το σπίτι. Τώρα πια ζούσε ολομόναχος και σήμερα ήταν παραμονή Χριστουγέννων..

Ο μπαρμπα Πανώφ αγνάντευε πάνω-κάτω το δρόμο του χωριού. Έβλεπε τα παράθυρα απέναντι στολισμένα με κεριά, καντήλια και χριστουγεννιάτικα δέντρα. Άκουγε τα γέλια και τις διαπεραστικές φωνές των παιδιών που έπαιζαν ακόμα στο δρόμο. Η απαλή μυρωδιά από τα ψητά κρέατα που ετοίμαζαν οι νοικοκυρές στη γειτονιά, έμπαινε από τις χαραμάδες στο μικρό τσαγκάρικο.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ :- *(χαϊδεύοντας τα γκρίζα μουστάκια του κι αναστενάζοντας λυπημένος)* Ω Θεέ μου, ώ! Θεέ μου, παραμονή Χριστουγέννων απόψε, κι εγώ νιώθω τόσο μόνος! Ω ! Θεέ μου!

5^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Δεν ήταν κανένας εκεί για να ξαναφέρει τη λάμψη στα μάτια που τα έκρυβαν τα μικρά στρογγυλά γυαλιά του.

Ο μπαρμπα-Πανώφ έβγαλε ένα βαθύ αναστεναγμό, πήγε αργά-αργά προς τον τοίχο, ξεκρέμασε τη λάμπα, την άναψε και κατέβασε από το ψηλό ράφι ένα παλιό, καφέ βιβλίο.

Τίναξε τη σκόνη από το παλιό δερμάτινο κάλυμμα του βιβλίου, έβαλε το μπρίκι στη σόμπα για τον καφέ του, κάθισε αναπαυτικά στη μεγάλη πολυθρόνα και άρχισε να διαβάζει.

6^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ : - Ο μπαρμπα Πανώφ δεν είχε πάει ποτέ στο σχολείο κι έτσι δεν ήξερε να διαβάζει καλά. Μόνος του προσπάθησε να μάθει τα γράμματα και τώρα κατάφερνε να διαβάζει. Έβαζε, λοιπόν, το δάχτυλό του στο χαρτί, για να μη χάνει η σειρά και διάβαζε. Έλεγε δυνατά τις λέξεις, για να τις ακούει και να τις καταλαβαίνει καλύτερα.

Διάβαζε από το βιβλίο την ιστορία της γέννησης του Ιησού Χριστού, δηλαδή την ιστορία των Χριστουγέννων.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ:- (Διαβάζει) Το μικρό αγόρι, ο Ιησούς, δε γεννήθηκε σε κάποιο ζεστό και άνετο σπίτι, αλλά σε μια φάτνη για τα ζώα, γιατί δεν υπήρχε δωμάτιο στο πανδοχείο, όπου πήγαν η μητέρα Παρθένης Μαρία και ο προστάτης Ιωσήφ να ζητήσουν κατάλυμα για την νύχτα εκείνη. (Εδώ τελειώνει το διάβασμα. Κλείνει το βιβλίο και μονολογεί) Θεέ μου, αν ερχόταν εδώ σ' εμένα, θα τους έβαζα να κοιμηθούν στο δικό μου άνετο κρεβάτι και θα σκέπαζα το μικρό παιδί με τούτη τη πολύχρωμη ζεστή κουβέρτα. Έτσι, θα είχα κι εγώ συντροφιά, θα έπαιζα με το παιδάκι.

7^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ : - Ο μπαρμπα Πανώφ σηκώθηκε , πήγε προς τη σόμπα και σκάλιζε τα κάρβουνα. Έξω είχε αρχίσει ν' απλώνεται πυκνή ομίχλη. Δυνάμωσε περισσότερο τη φλόγα της λάμπας, έβαλε το ζεστό καφέ σε μια κούπα και ξανάπιασε το βιβλίο του.

Διάβαζε τώρα πως τρεις πλούσιοι άνθρωποι από μέρη μακρινά, ταξίδεψαν μέσα από την έρημο κι έφτασαν στον τόπο όπου γεννήθηκε ο Χριστός, για να του φέρουν δώρα, χρυσάφι , αρώματα και λιβάνι. Ο μπαρμπα Πανώφ, σταματάει για λίγο και αναρωτιέται...

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ:- ω! Θεέ μου, αν ο Χριστός ερχόταν εδώ στο σπίτι μου, εγώ δεν θα είχα τίποτα να του δώσω!

Μουσική

8^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Ξαφνικά, μια σκέψη πέρασε από το μυαλό του μπαρμπα Πανώφ. Χαμογέλασε και τα μάτια του πίσω από τα μικρά στρογγυλά γυαλιά, σπινθήρισαν χαρούμενα. Σηκώθηκε από την πολυθρόνα του και πήγε κοντά στο ράφι, όπου υπήρχε ένα σκονισμένο κουτί δεμένο με σπάγκο.

Στάθηκε ακίνητος και τα κοίταξε με καμάρι. Ήταν στ' αλήθεια τα ωραιότερα παπούτσια που είχε φτιάξει ποτέ.

Με αργές κινήσεις, που φανέρωναν όλη του την αγάπη γι αυτά τα παπούτσια τα τύλιξε στο χαρτί, τα ξανάβαλε στο κουτί, και έπεσε βαρύς στη μεγάλη πολυθρόνα του.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Λοιπόν, ναι! Αυτά τα παπουτσάκια θα του τα έδινα, αν ερχόταν εδώ.

9^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Μια γλυκιά γαλήνη πλημμύρισε την καρδιά του. Αναστέναξε με ανακούφιση, παίρνοντας το βιβλίο στα χέρια του.

Να ήταν τάχα η ζεστασιά στο δωμάτιο ή η περασμένη ώρα; Ποιος μπορεί να το πει με σιγουριά; Το γερασμένο δάχτυλο του μπαρμπα Πανώφ γλίστρησε από τις αράδες της σελίδας, το βιβλίο ακούμπησε στην ποδιά του, και πίσω από τα μικρά στρογγυλά γυαλιά ο μπαρμπα Πανώφ αποκοιμήθηκε.

Έξω η ομίχλη πύκνωνε ολοένα. Θαμπές φιγούρες οι περαστικοί του δρόμου, χάνονταν μέσα στην καταχνιά. Ο μπαρμπα Πανώφ, ο τσαγκάρης, κοιμόταν ήσυχα στην πολυθρόνα του, ροχαλίζοντας ελαφρά.

Ξαφνικά, μια φωνή ακούστηκε στο δωμάτιο.

ΦΩΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥ: - Μπαρμπα Πανώφ!

ΜΠΑΡΜΠΑ-ΠΑΝΩΦ: - *(Τινάζεται ξαφνιασμένος)* Ποιος είναι; *(Κοιτάζει γύρω του)* Κι όμως, δεν είναι κανείς στο δωμάτιο! Ποιος φώναξε, λοιπόν; Τα γυαλιά μου; Που είναι τα γυαλιά μου;

ΦΩΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥ: - Μπαρμπα Πανώφ! Εκδήλωσες την επιθυμία να με δεις... Θέλεις να έρθω στο μαγαζάκι σου, για να μου προσφέρεις κάποιο δώρο; Αύριο λοιπόν, από την αυγή ως το σούρουπο, να κοιτάξεις έξω στο δρόμο και

Θα δεις να έρχομαι. Πρόσεξε να με αναγνωρίσεις εσύ, γιατί εγώ δεν θα σου πω ποιος είμαι...

1^η 'ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: -Ύστερα, μεμιάς όλα ησύχασαν. Ο μπαρμπα-Πανώφ έτριψε τα μάτια του και σηκώθηκε από την πολυθρόνα του με μια γρήγορη κίνηση. Τα κάρβουνα στη σόμπα είχαν αρχίσει να γίνονται στάχτη. Η λάμπα πια είχε σχεδόν σβήσει.

Εκείνη τη στιγμή ακούστηκαν οι καμπάνες της εκκλησίας που καλούσαν τους πιστούς στη Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία.

(Ακούγονται καμπάνες)

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ:- *(Χαρούμενος)* Αυτός ήταν! Αυτός ήταν! Ναι! Ήταν ο Χριστός. Μπορεί βέβαια, να ήταν όνειρο, αλλά εμένα δε με πειράζει. Εγώ θα σταθώ εδώ στο παράθυρο από το πρωί και θα περιμένω με την ελπίδα ότι αύριο, ανήμερα Χριστούγεννα, θα με επισκεφθεί. Αλλά πώς να Τον αναγνωρίσω; Φυσικά δεν έμεινε πάντα ένα μωρό στη φάτνη. Έγινε μεγάλος άντρας! Έγινε Βασιλιάς όλου του κόσμου, αφού, όπως λέει το βιβλίο, είναι Θεός! Ωραία λοιπόν, θα σταθώ στο παράθυρο και θα κοιτάζω πολύ προσεκτικά. Δε θα ξεκολλήσω από κει, ώσπου να τον αναγνωρίσω. Ας ετοιμαστώ όμως να προλάβω την εκκλησία!

1^η 'ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Ο μπαρμπα Πανώφ ετοιμάστηκε γρήγορα και βγήκε από το σπιτάκι το να πάει στην εκκλησία, στη χριστουγεννιάτικη θεία λειτουργία.

(Ο μπαρμπα – Πανώφ φεύγει)

Η αυλαία κλείνει...

Ανοίγει η αυλαία....

ΣΚΗΝΗ Β΄

Η σκηνή παρουσιάζει το σπιτάκι του γέροντα

3-4 παιδιά ακούγονται από μακριά να λένε τα κάλαντα και ο μπαρμπα Πανώφ να έρχεται από την εκκλησία.

ΠΑΙΔΙΑ ΓΙΑ ΚΑΛΑΝΤΑ : - Μπαρμπα Πανώφ, να τα πούμε;

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ : - Να τα πείτε, να τα πείτε ! Μετά χαράς! Περάστε και μέσα να μην κρυώνετε. Περάστε, να μου τα πείτε!

Τα παιδιά μπαίνουν στο φτωχικό του σπίτι και λένε τα κάλαντα.

ΠΑΙΔΙΑ : - Καλην εσπέραν άρχοντες ... αν είναι ορισμός σας Χριστού τη θεία Γέννηση να πω στ' αρχοντικό σας..... Και του χρόνου!

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ (συγκινημένος) - Ευχαριστώ! Γέμισε το σπίτι μου!

Ελάτε παιδιά μου! Ορίστε καρύδια, ορίστε καραμέλες, πάρτε και λίγα γρόσια να τα μοιραστείτε!

ΠΑΙΔΙΑ : - Ευχαριστούμε Μπαρμπα Πανώφ. Και του χρόνου!!!

Μουσική

2^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Όταν γύρισε από την εκκλησία ο μπαρμπα-Πανώφ, ήταν ακόμα νύχτα αλλά δεν πήγε στο κρεβάτι του να κοιμηθεί. Κάθισε στην καλαμένια του πολυθρόνα, τη γύρισε προς το παράθυρο και προσπαθούσε να διακρίνει τον καθένα που περνούσε από το δρόμο.

Σιγά σιγά πήρε να ξημερώνει και οι πρώτες ηλιαχτίδες έπεφταν στους αντικρινούς λόφους. Ο στενός δρόμος με το καλντερίμι άρχισε να λούζεται στο φως. Κανένας όμως δεν φαινόταν να έρχεται ακόμα.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Ας φτιάξω ένα ζεστό φλιτζάνι καφέ και ας φάω το χριστουγεννιάτικο πρωινό μου. Θα ρίξω λίγα κάρβουνα στη σόμπα και θα βάλω το μεγάλο μπρίκι με νερό έτοιμο για καφέ, αλλά θα έχω και το νου μου

στο δρόμο μήπως Εκείνος έρθει τώρα πρωί πρωί. Πάντως είμαι σίγουρος ότι θα έρθει οπωσδήποτε σήμερα...

3^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Α! Επιτέλους, κάτι φάνηκε ! Μια φιγούρα στον ορίζοντα μακριά εκεί στο δρόμο!

Ο μπαρμπα Πανώφ κόλλησε το πρόσωπό του στο τζάμι του παραθύρου. Ήταν αναστατωμένος. Μπορεί αυτός να ήταν ο Χριστός που ερχόταν να τον επισκεφθεί. Περίμενε λοιπόν με υπομονή!

Γρήγορα όμως απογοητεύτηκε κι έκανε ένα βήμα πίσω. Ο άνθρωπος στο δρόμο όλο και πλησίαζε. Περπατούσε με κόπο, σχεδόν σερνόταν, κοντοστεκόταν που και που.

Ο μπαρμπα Πανώφ την αναγνώρισε! Ήταν η φτωχή γυναίκα που καθάριζε το δρόμο κι ερχόταν κάθε εβδομάδα με τη σκούπα, το φαράσι και τη σακούλα της. Θύμωσε ο μπαρμπα Πανώφ. Σίγουρα είχε καλύτερα πράγματα να κάνει αντί να στέκεται και να κοιτάζει τη δυστυχισμένη γυναίκα. Αυτός περίμενε το Θεό, το Βασιλιά, περίμενε το Χριστό.

4^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Έφυγε από το παράθυρο και ανυπόμονα περίμενε μέχρι να περάσει η κουρασμένη καθαρίστρια. Ύστερα από λίγο ξαναγύρισε στο παράθυρο. Η γυναίκα δεν είχε φύγει ακόμα, ήταν εκεί στο δρόμο, ακριβώς απέναντι από το μαγαζί του μπαρμπα Πανώφ.

Είχε σταματήσει, στερέωσε μπροστά του τη σκούπα της κι έτριβε τα χέρια της, προσπαθώντας με το χουχούλιασμα να ζεστάνει τα παγωμένα δάχτυλα και χτύπαγε στο χώμα τα πόδια της.

Ο μπαρμπα Πανώφ τη λυπήθηκε. Ο φτωχιά καθαρίστρια φαινόταν παγωμένη. Για σκέψου να είναι αναγκασμένη να δουλεύει τέτοια μέρα, ανήμερα Χριστουγεννα!

5^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ : - Ο μπαρμπα Πανώφ άνοιξε το παράθυρο και φώναξε, αλλά η γυναίκα δεν άκουγε. Πήγε έπειτα στην πόρτα του μαγαζιού του, την άνοιξε και άρχισε να φωνάζει...

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: Κυρία, κυρία μ' ακούς; Σε σένα μιλάω.

5^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Η γυναίκα γύρισε και κοίταξε απορημένη. Ποιος την φώναζε «κυρία»; Οι άνθρωποι συνήθως της φερόντουσαν άσχημα και περιφρονητικά, εξαιτίας της άσημης δουλειάς που έκανε.

Ο μπαρμπα Πανωφ όμως την είπε «κυρία» και της χαμογέλασε.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Τι θα έλεγες για ένα φλιτζάνι καφέ καλή μου φίλη; Φαίνεσαι παγωμένη ως το κόκαλο.

5^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Η γυναίκα, άφησε τα πράγματά της και πήγε προς το μαγαζί του μπαρμπα-Πανώφ. Μπαίνοντας μέσα είπε:

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ: Δε σε πειράζει να μπω, έ; Να σαι καλά που με κάλεσες. Ήταν πολύ ευγενικό εκ μέρους σου (Απλώνει τα χέρια προς τη σόμπα)

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ (Δίνοντας της τον καφέ) Έλα πάρε! Μακάρι να μπορούσα να σου προσφέρω περισσότερα. Στο κάτω κάτω Χριστούγεννα είναι σήμερα. Μέρα αγάπης! Πάρε! Πάρε και γλυκά!

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ : (Ρουφώντας τη μύτη της και παίρνοντας τον καφέ.) Αλήθεια, αυτό είναι το μοναδικό δώρο που παίρνω χριστουγεννιάτικα!

6^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ : Ο Μπαρμπα Πανώφ ξαναγύρισε στη θέση του, στο παράθυρο και κοίταζε το δρόμο επίμονα.

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ : - Περιμένεις επισκέπτες; Όχι φυσικά, επισκέπτες σαν και μένα; Έτσι δεν είναι;

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: Ε! ναι! Αλήθεια έχεις ακούσει για τον Ιησού Χριστό;

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ: - Το γιο του Θεού;

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Ναι! Θα έρθει σήμερα εδώ. Γι αυτό , λοιπόν, στέκομαι εδώ και κοιτάζω έξω, μήπως και Τον δω να έρχεται.

6^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Η γυναίκα, αφού τελείωσε τον καφέ της άφησε την κούπα στο τραπέζι και κούνησε το κεφάλι της θλιμμένη, γιατί έπρεπε να φύγει και πήγε προς την πόρτα....

ΟΔΟΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ : Σου εύχομαι να πάνε όλα καλά, μπαρμπα Πανωφ. Ευχαριστώ για τον καφέ!!!

6^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Αυτά είπε η γυναίκα και για πρώτη φορά χαμογέλασε. Γύρισε βιαστικά και βγήκε έξω. Πήγε στο μέρος που είχε αφήσει τα πράγματά της, τα πήρε και έφυγε.

7^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Ο μπαρμπα Πανώφ στάθηκε για λίγο στην ανοιχτή πόρτα, παρακολουθώντας την κουρασμένη γυναίκα που απομακρυνόταν. Έριξε ύστερα μια γρήγορη ματιά στο δρόμο. Ο χειμωνιάτικος ήλιος έλαμπε κι οι φωτεινές ακτίνες του ζέσταιναν λίγο τον παγωμένο αέρα, λιώνοντας σιγά σιγά τους παγους από τα τζάμια και από το γλιστερό καλντερίμι.

Οι άνθρωποι – καθώς κυλούσε η μέρα – άρχισαν να κυκλοφορούν στο δρόμο. Μερικοί μεθυσμένοι γύριζαν τρεκλίζοντας στα σπίτια τους ύστερα από τα γλέντια της προηγούμενης νύχτας. Γονείς με τα παιδιά τους, ντυμένα γιορτινά, πήγαιναν να επισκεφτούν τους συγγενείς τους. Περνώντας μπροστά από το τσαγκάρικο, χαμογελούσαν και έλεγαν χαρούμενα τις ευχές τους στον μπαρμπα Πανώφ, που στεκόταν ακόμα μπροστά στην πόρτα βλέποντας συνεχώς προς το δρόμο.

Α ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ : - Καλά Χριστούγεννα, χρόνια πολλά μπαρμπα Πανώφ. Να είσαι καλά και να περάσεις όμορφα!!!

Α ΓΕΙΤΟΝΑΣ : Να χαίρεσαι τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου, μπαρμπα Πανώφ. Αν θέλεις πέρνα για ένα κρασί από το σπίτι μας!

Β ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ : Του χρόνου να περάσεις τα Χριστούγεννα με τα παιδιά και τα εγγόνια σου, μπαρμπα Πανώφ. Να γεμίσει το σπίτι σου με γέλια!

Β ΓΕΙΤΟΝΑΣ : - Μπαρμπα Πανώφ, να χαίρεσαι τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου. Ο χρόνος που έρχεται να σου φέρει κοντά τα παιδιά σου.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Ευχαριστώ κι εσείς να χαίρεστε τα παιδιά σας και τα εγγόνια σας, όσοι έχετε (*Μονολογεί*). Πως μπορώ να χαίρομαι τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου όταν ζουν μακριά μου! Μακάρι να γινόταν να βρεθούνε κοντά μου! Αλλά είναι τόσο μακριά! Τόσο μακριά! (*σκύβει το κεφάλι στεναχωρημένος*)

8^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Κι άλλοι πολλοί του φώναζαν ευχές και ο γερο –τσαγκάρης, τους χαμογελούσε και ανταπέδιδε το χαιρετισμό.... Τους γνώριζε όλους με τα

μικρά τους ονόματα. Κανένας από αυτούς δεν ήταν ο επισκέπτης που περίμενε. Κάποιον άλλον περίμενε... Εκείνον περίμενε να έρθει...

Ήταν έτοιμος πια να κλείσει την πόρτα και να γυρίσει στο δωμάτιο , όταν το μάτι του έπιασε κάτι. Μια νέα γυναίκα μ' ένα μωρό στην αγκαλιά βρισκόταν εκεί κάτω, στη σκιά του τοίχου. Περπατούσε με κάποια δυσκολία. Πλησίασε περισσότερο. Φαινόταν πολύ αδύνατη και το πρόσωπό της πολύ κουρασμένο. Τα ρούχα της ήταν παλιά και φθαρμένα. Ο μπαρμπα Πανώφ την κοίταξε προσεχτικά, μια και είχε φτάσει τώρα αρκετά κοντά στο σπίτι του. Της έγνεψε με το χέρι.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ : - Έλα μέσα, έλα να ζεσταθείς λίγο.

9^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Η γυναίκα παραξενεύτηκε και τον κοίταξε κάπως τρομαγμένη. Ετοιμάστηκε να το βάλει στα πόδια. Όμως διέκρινε ότι πίσω από τα μικρά, στρογγυλά γυαλιά, τα μάτια του γερο-τογκάρη έλαμπαν χαρούμενα και γεμάτα στοργή.

ΓΥΝΑΙΚΑ : - Είστε πολύ ευγενικός.

9^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Έτσι απάντησε η γυναίκα στον μπαρμπα Πανώφ που ήρθε προς το μέρος του. Εκείνος παραμέρισε και την άφησε να μπει στο μικρό του μαγαζί.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Φαίνεσαι τόσο κρυωμένη, σχεδόν ξεπαγιαμένη. Πας πολύ μακριά;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Στο διπλανό χωριό, πέντε-έξι χιλιόμετρα. Συνήθως σταματάω τη νύχτα στο πανδοχείο του μύλου, για να ξαποστάσω, αλλά τώρα δεν έχω τόσα χρήματα να πληρώσω. Πρέπει να πάω στο χωριό, για να ζητήσω από τον εξάδελφό μου να με βοηθήσει . Δεν έχω, βλέπεις τον άντρα μου.

9^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Η γυναίκα στάθηκε δίπλα στη σόμπα για να ζεσταθεί.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Δώσε μου το μωρό και μείνε εσύ να ζεσταθείς κοντά στη σόμπα. Έχω εγγονάκια, αλλά ζουν μακριά μου! (Η γυναίκα του δίνει το μωρό). Θέλεις να μοιραστούμε λίγο ψωμί και τη ζεστή σούπα που έχω ετοιμάσει;

ΓΥΝΑΙΚΑ: - (Κουνάει καταφατικά το κεφάλι) Μήπως υπάρχει λίγο γάλα για το παιδί; Θα το ζεστάνω εδώ στη σόμπα αν δε σας πειράζει.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Γάλα! Μα βέβαια! Έχω λόγο σ' εκείνη την κατσαρόλα (Κοιτάζει τα γυμνά ποδαράκια του μωρού) Α! Το πουλάκι μου! Το καημένο, δεν έχει παπουτσάκια! Είναι γυμνά τα ποδαράκια του!

ΓΥΝΑΙΚΑ: - Δεν μπορώ δυστυχώς, να του αγοράσω παπούτσια!

9^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Ο μπαρμπα Πανώφ πήρε το γάλα και κάθισε στην πολυθρόνα του για να ταισίει το παιδάκι. Ξαφνικά, του ήρθε μια σκέψη. Όχι δε γίνεται είπε και την έδιωξε αμέσως από το μυαλό του. Εκείνη όμως ξαναγύρισε: «Το κουτί στο ψηλό ράφι!» είπε μέσα του. Τα ωραία παιδικά παπούτσια που πριν από τόσο καιρό είχε φτιάξει. Σίγουρα θα ταίριαζαν πολύ καλά σε τούτο το παιδί. Σηκώθηκε λοιπόν, από την πολυθρόνα του, πήρε το κουτί από το ράφι, έβγαλε τα παπουτσάκια και τα δοκίμασε στα ποδαράκια του μωρού. Εφάρμοζαν ακριβώς. Τέλεια!

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Δες μια χαρά του έρχονται! Μπορείς να τα πάρεις και να του τα φοράς!

ΓΥΝΑΙΚΑ: (Βαθειά συγκινημένη) Πως θα μπορέσω να σ' ευχαριστήσω; (Ο μπαρμπα Πανώφ κοιτάζει προς τα έξω) Συμβαίνει τίποτα;

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Έχεις ακούσει για το Χριστό που γεννήθηκε σαν σήμερα τα Χριστούγεννα;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι!

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Αυτός, ο Ιησούς Χριστός, πρόκειται να έρθει σήμερα εδώ στο σπίτι μου. Το είδα ολοφάνερα στ' αποψινό μου όνειρο!

ΓΥΝΑΙΚΑ: - Ελπίζω τα' όνειρό σου να βγει αληθινό! Εξ 'αλλου το αξίζεις! Φέρθηκες τόσο καλά σε μένα και στο παιδί μου! Γειά σου και σ' ευχαριστώ! (Φεύγει με το παιδί)

1^η ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Ο μπαρμπα Πανώφ έκλεισε την πόρτα πίσω της και γύρισε στο τραπέζι να φάει κι εκείνος τη χορτόσουπα και το ψωμί του. Τέλειωσε γρήγορα γρήγορα το φαγητό και γύρισε πάλι στη θέση του στο παράθυρο.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Κρίμα, θα πέρασε και δεν τον είδα., όταν ήμουν απασχολημένος με το παιδί. Σίγουρα κάτι τέτοιο θα έγινε. Ίσως όμως και να έρθει αργότερα...

1^η 'ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: - Αλλ' όμως ο Χριστός δεν φαινόταν πουθενά!

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ:- (Δακρυσμένος) Ε! Λοιπόν, καθώς φαίνεται, όλα αυτά ήταν ένα όνειρο. Αχ! Πόσο θα ήθελα να το πιστέψω γι αληθινό! Ήθελα τόσο πολύ να έρθει στο σπίτι μου ο Χριστός!

1^η 'ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: -Εκείνη ακριβώς τη στιγμή του φάνηκε πως είδε κάποιον να στέκει στη μέση του δωματίου. Ακόμα έβλεπε ένα πλήθος να περνάει από μπροστά του. Η φτωχιά καθαρίστρια ήταν κοντά, η μάνα με το παιδί, μια ζητιάνα κι όλοι αυτοί που μαζί τους είχε μιλήσει εκείνο το βράδυ. Κι όπως περνούσαν μπροστά του, ένας ένας , ψιθύριζε:

- Εμένα δε με είδες;
- Κι εμένα μπαρμπα Πανώφ, δε με είδες; Με γνώρισες;
- Μήτε κι εμένα με γνώρισες;
- Δε με αναγνώρισες λοιπόν;

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Μα ποιος είσαι εσύ; Ποιος είσαι πες μου;

- Εγώ ήμουν που πεινούσα και μου έδωσες να φάω.
- Διψούσα και μου έδωσες να πιω.
- Κρύωνα και με πήρες μέσα και με ζέστανες

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ: - Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που βοήθησες σήμερα με μια καλή σου πράξη ή μ' ένα ευγενικό λόγο σου, όλη την ώρα που τους παραστεκόσουν και τους βοηθούσες, ήμουν Εγώ! Εμένα βοήθησες. Εμένα δέχτηκες σήμερα, μπαρμπα Πανώφ!

ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΩΦ: - Ω! Θεέ μου! Ήρθε τελικά ο Χριστός στο σπίτι μου! Χριστέ μου σ' ευχαριστώ! Ήσουν εδώ, λοιπόν, όλη τη μέρα και δεν το κατάλαβα!... Μέχρι αυτήν εδώ τη στιγμή! Σ'ευχαριστώ!

ΚΛΕΙΝΕΙ Η ΑΥΛΑΙΑ

ΤΕΛΟΣ

Ευαγγέλιο Κυριακής: Ματθ. κε' 31-46

31 Ὄταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, 32 καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, 33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. **34 τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. 35 ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με, 36 γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με. 37 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38 πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39 πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν πρὸς σε; 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.** 41 τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. 42 ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43 ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. 44 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; 45 τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. 46 καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.